

Index Rerum omnium,

Fiscus.
Fiscus gaudet jure minoris, & ejus debitores non interpellati contrahunt moram. p. 140. n. 23

Fornarius.
Fornarii officium qui publice exercet, compelli potest, ut panem, mercede perfoluta, conquat aliorum. p. 116. n. 6

Fœmina.
Fœminæ sunt capaces, ut in majoratibus etiam administrationem habentibus succedant. p. 55. n. 39
Qualiter, & quando in feudis succedant. ibid. n. 40
Fœminæ proximiores gradu præferuntur remotioribus masculis in eadem linea ad primogenii successionem. ibid. n. 42. Fallit si aliud testator expressim disposuerit. p. 56. n. 43
Fœminæ à successione feudi regulariter repelluntur. p. 62. n. 33
An possint succedere ex Principis dispensatione. ibid. n. 34. & seqq.
Fœminæ ex statuto, aut consuetudine possunt ad feudi successionem admitti. p. 63. n. 37
Fœminis licet præsentare ad Ecclesiastica Beneficia, sed non eligere. p. 148. n. 16
Fœmina ob crimen proscribi, seu banniri potest, sed non occidi donec utero gestat foetum. p. 200. n. 3. Punitur extra ordinem, si quis eam necet prægnantem: at facti errore excusatur omnino. ibid.
Fœminæ à nullo cognato sponderi possunt in uxores, nisi à parentibus. p. 204. n. 16
Fœminæ à viris quandam in Ecclesiis separabantur. p. 321. n. 67

Fœnerari, & Fœnus.
Fœnerari an licitum fieri possit statuto, vel consuetudine. p. 14. n. 111
Fœneratores fraudes excogitant ad illudendas leges vetantes pactum legis commissoriae. p. 26. n. 84

Fructus.
Fructus pignoris dati pro dote an imputentur in fortem facto divortio. p. 9. n. 61
Fructuum penduntium venditione contracta, quando periculum ad emptorem spectet. p. 44. n. 38
Fructus sunt accessorii fundi, ubi nascuntur, ac illius domino cedunt. p. 48. n. 73
Fructus percepti ante resolutionem contractus venditionis ad quem pertineant. p. 84. n. 8
Fructus Beneficii, non capiet absens, licet quoad distributiones quotidianas lucrandas dispensationem impetraverit: fallit si omnes fructus constant in distributionibus. p. 105. n. 10
Fructus Beneficii percipit absens studii causa, & an cum aliqua diminutione? ibid. n. 9
Fructus qui percipit absens, non lucratur distributiones quotidianas. ibid.

Fulminatrix.
Fulminatrix nomine duplex legio in Romano exercitu insignita est. p. 234. n. 41
Vide in verbo *Legio*.

Fundus.
Fundo relicto fructus ejus non censentur legati, sed ob moram hæres eos præstare cogitur. p. 185. n. 108
Fundus æstimantur ex fructibus quos reddit regulariter intra tricennale tempus. p. 89. n. 39. & seqq.

Furca, & Furcifer.
Furcæ supplicium turpe. p. 204. n. 5. Apud Romanos notum alim ac frequens fuit, & hodie similiter. p. 206. n. 27
Furcarum forma. p. 204. n. 8
Furca duplex apud Romanos in usu fuit. ibid.
Furca cur arbor infelix dicta. ibid. n. 9
Furcæ verbum multifariam usurpat. ibid. n. 10.
Pro cruce accipitur. p. 205. n. 12
Furcæ perimi hodie quis dicitur. p. 206. n. 24
Furcæ mors an acerbior morte gladii. ibid. n. 27
Furcæ mors informis, fœda, & præpostera nuncupatur. ibid.
Furca erecta indicat jurisdictionem loci cum mero & mixto imperio. p. 209. n. 41
Furcæ erectione probatur possessio jurisdictionis criminalis, licet nullus in ea fuerit suspensus. ibid.
Furcæ erectio impediri potest etiam manu armata contra eum qui jurisdictione cum mero & mixto imperio non gaudet. ibid.
Furcam erigere valet habens jus gladii in oppido, quanvis ruat obtinens ibi causarum criminalium cognitionem. ibid.
Quid si penes duos hujusmodi sit jurisdictio in solidum, & unus velit furcam constituere, & alter dissentiat, & contradicat. ibid.
Furciferi servi qui vocantur. ibid.

Furtum.
Furtum prout est delictum, distinguitur à re furativa, quanquam hæc furtum solet appellari. p. 2. n. 3
Furtum quod committunt creditor, depositarius, & similes utentes re aliena absque domini consensu, turpe non est, nec connumeratur cum aliis ad poenam. p. 128. n. 37
Ex eo Furto in praxi solum civiliter agitur. ibid.

G

Galilæa, & Galilæus.
Galilæa duplex distinguitur. p. 231. n. 24
de Galilæorum hæresi inter Hebræos. p. 230. n. 19
Galilæi cur Apostoli & alii Christiani vocantur. ibid. n. 21

Gelasius I.
Gelasius I. quando ad Pontificatum assumptus, & de vita ejus p. 242. n. 1. Duo Concilia Romæ congregavit. ibid. n. 2
Gelasius non omnes Scriptores Ecclesiasticos suo catalogo complexus est. p. 279. n. 45

Gener.
Gener accipien fundum, aut aliam rem frugiferam in pignus pro dote, non tenetur fructus in sortem computare. p. 5. n. 27
Utrum possit uti rei pignori accepta, quæ fructus non fert. ibid. n. 29

Gentilis.
Gentiles idola ad veros Deos venerantur. p. 314. n. 19
Gentilibus conventus nocturni prohibiti sunt. p. 321. n. 65

Gladius.
Gladii mors honesta, reisque nobilibus imponitur. p. 204. n. 5
Gladio jugulari decentius est, quam securi. ibid.
Hodie nullus securi jugulari jubetur. ibid.

Gorbi.
A Gathis descendentes nobilitate pollent apud Hispanos. p. 187. n. 124
Gradus.

& Verborum.

Gradus.
Gradus post lineam attenditur ad prælationem in majoratum successionem. p. 58. n. 60

Gratianus.
Gratiani error in Decreto notatur. p. 222. n. 17
De Gratiani patria, professione, ac compilatione Decreti. ibid. n. 1
De Gratiano nunnulla narrantur, quæ falsa ostenduntur. ibid. n. 2
A Gratiano addita Decreto cujus sint autoritatis. p. 224. n. 11
Gratiano in Decreto referenti auctoritatem alicujus Sancti, in dubio credendum est. p. 227. n. 1
Gratiani error in cap. *Futurum*, notatur. p. 284. n. 87

Gravamen, & Gravatus.
Gravamen patitur, qui rem propriam alienare constringitur, quanvis justum pretium offeratur. p. 26. n. 91
Gravatus in uno, in alio debet relevari, nec afflictio afflictio est addenda. p. 151. n. 34

B. Gregorius Nazianzenus.
B. Gregorii Nazianzeni scripta & vita referuntur. p. 275. n. 10

H

Hæreditas, & Hæres.
Hæres mariti si statim solvant, interfurium ex dotali pecunia detrahere nequeunt. p. 9. n. 67
Compenlant fructus rerum mobilium quas retinent cum alimentis viduæ præstitis, residuumque coguntur eidem reituere. p. 10. n. 68 & seqq.
Hæres de jure Pontificio, & Cæsareo an teneatur ex delicto defuncti actione rei persequutoria, si nihil ex crimine pervenit ad ipsum? p. 35. n. 63
Hæres non confecto inventario, etiam ultra vires hæreditatis creditoribus, ac legatariis obligatur. p. 36. n. 68
Quid si ex delicto defuncti juxta jus canonicum conveniatur. ibid. n. 69
Quid quoad usurarum restitutionem. ibid. n. 69 & seqq.
Hæredi, in quem ex statuto transit absque apprehensione possessio, omnia possessoria juris remedia competunt. p. 57. n. 50
Hæres per apprehensionem cujuslibet rei ex hæreditatis potest acquirere possessionem juris universalis hæreditatis, non rerum singularum, quæ sunt in illa. p. 136. n. 54
Pro non apprehensis non tribuuntur hæredi remedia possessoria retinendæ, aut recuperandæ. ibid.
Hæres propter moram non præstat ultra legitimum usurarum modum. p. 185. n. 108
Hæredes legitimi privantur successione impuberum, nisi illis intra annum tutores perierint. p. 217. n. 18. Idem Juris est de testamentariis. ibid. n. 20.
Non potest semel petere tutores si exculentur. ibid. & seq. n. 21

Hæresis, & Hæreticus.
Hæresis verbum late sumptum, quid significet. p. 2. n. 4
Hæresis crimen definitur. ibid. & seq. n. 5
Ad Hæreseos crimen patrandum plura debent currere. p. 3. n. 7
Hæresis verbi etymologia. ibid. n. 9

Utrum in bonam, & malam partem accipi possit? p. 3. n. 10
Hæresis quatenus est propositio adversus fidem, alia formalis est, materialis alia. ibid. n. 13
Hæreticus fieri non potest, qui Baptismum nunquam suscepit. p. 3. n. 6
Hæreticus proprie quis dicatur, remissive. ibid. n. 11
Hæreticus omnino mentalis utrum puniri queat? ibid. n. 12
De Hæresis verbo remissive. p. 246. n. 25
Hæresis absque pertinacia non est. ibid. n. 26
Hæreticus non est qui propositionem adversus sacra Scripturæ auctoritatem profert, antequam per Ecclesiam declaretur de Fide quod libris sacris latitat. ibid. n. 23
Hæreticum non est quicquid SS. Patres damnaverunt. p. 286. n. 110

Hagiographum.
Hagiographum quid sit. p. 274. n. 2. & seqq.

Hæmus.
Cum Hamis incedere quid sit apud Consultum in l. 3. §. *Sciendum*, ff. de offic. *Præfect. vigil.* p. 198. n. 3

Henricus.
Henricus Rex jure potuit immensis donationibus modum adhibere. p. 67. n. 73

Hidalgo.
De Hidalgo verbi etymologia p. 187. n. 123. & seqq.
Hidalgo à nobili in Hispania fecernitur. p. 190. n. 137

B. Hieronymus.
B. Hieronymi scripta & vita. p. 278. n. 35. Dissentit à S. Augustino in sacra Pagina interpretatione. p. 279. n. 44

B. Hilarion.
B. Hilarionis Abbatis vita. p. 283. n. 75

B. Hilarius Pictaviensis.
B. Hilarii Pictaviensis scripta & vita. p. 277. n. 28

Hippocentaurus.
Hippocentauri stipulatio non valet, etiam quoad poenam promissam, nisi præstetur p. 195. n. 1
Verbum Hippocentaurus quid significet, & unde originem trahat. ibid. n. 2. Qualiter sit accipiendum in §. *At si quis*, *Instit. de inutilib. stipulat.* ibid. n. 3
Hippocentaurus ex hominis, & bruti commixtione an existeret possit secundum naturam. ibid. n. 4. & 5
Hippocentauri descripto. p. 197. n. 8. & seqq.
Hippocentaurum exitisse quomodo verum, aut commentitium sit. ibid. & seq. n. 11
Hippocentaurorum fabula narratur. ibid. n. 13

Hippos.
Hippos Græcè equum Latine significat. p. 195. n. 2

Historia.
De Historia Ecclesiasticæ Authoribus. p. 302. n. 105

Hormisda.
Hormisda Pontifex quando floruerit. p. 226. n. 25.

Hymnus.
De Hymno *Sanctus, sanctus, sanctus*, qui in Missa canitur. p. 353. n. 4

Hypotheca.
Hypotheca in re aliena non consistit, nisi Domini consensus accedat. p. 150. n. 32
Id

Index Rerum omnium,

I

Id.

ID possumus, quod de jure possumus. p. 63. n. 42. Id quod nostrum est, sine facto nostro ad alium trasferri non potest. p. 147. n. 19. & p. 148. n. 17. Jejunium. Jejunia Christianorum ab haereticis impugnantur. p. 328. n. 7. Jejunium unde ita dictum. ibid. n. 8. Quid hoc verbum significet. ibid. n. 9. Jejunium differt a communi abstinentia, & quomodo. ibid. n. 10. Jejunium quid sit. p. 326. n. 11. & p. 339. n. 113 & seqq. Jejunium est actus virtutis abstinentiae. p. 326. n. 12. & p. 328. n. 27. Ad Jejunium Ecclesiasticum fortiori ratione astringuntur Fideles, quam Ethnici ad abstinentiam. p. 327. n. 17. Inter Jejunium Ecclesiasticum ac communem moralemque abstinentiam discrimen assignatur. p. 328. & seq. n. 26. Jejunii effectus qui sint. p. 327. n. 22. Jejunium quatenus sit de praeepto legis Evangelicae. p. 329. n. 31. Jejunium est utile & necessarium ad plurima. ibid. n. 33. Jejunii laudes, remissive. ibid. n. 34. In Jejunium confictae calumniae diluuntur. ibid. n. 35. Jejunia Ecclesiastica instituta sunt a tempore Apostolorum. ibid. n. 36. Jejunium Quadragesimae est de jure Ecclesiastico, non de Divino. p. 330. n. 37. De Jejunio est praeeptum generale in lege Evangelica. ibid. n. 38. Jejunium Quadragesimae non eodem modo ubique observatur. ibid. n. 39. Jejunium ante Pascha cur sit quadraginta dierum. ibid. n. 42. & seq. De Jejunio Sabbati quod antiquitus in Ecclesia observabatur, & quare fuerit institutum. p. 331. n. 45. Ad Jejunia, & festa localia an teneantur viatores, & alii inde cito recessuri. ibid. n. 46. & seqq. Quid de eo qui exit a loco ubi jejunium indictum est, ad eum in quo non observatur progressurus, & e contra. ibid. n. 49. De Jejunii omnibus, quae in Ecclesia generaliter sunt instituta, remissive. ibid. n. 52. De Jejunio quatuor Temporum. p. 332. n. 53. De Jejunii Hebraeorum. ibid. n. 56. Jejunia quatuor Temporum quando incidant. ibid. n. 59. Injungebantur de more Fidelibus olim, cum necessitas urgebat aut Concilium erat celebrandum. p. 333. n. 61. Jejunium Ecclesiasticum frangens lethaliter peccat. ibid. n. 62. Quid si quis per errorem violet jejunium, putans sibi aliqua ratione licere. ibid. n. 63. Jejunii fractor adversus quam virtutem peccet. ibid. n. 64. Jejunii diebus semel duntaxat edere licet. ibid. n. 66. Sumitur de consuetudine refectiuncula. ibid. n. 68. Quaedam circa illam adnotantur. ibid. n. 69. Jejunii dies a media nocte in mediam noctem servandus. ibid. n. 67. Quid de eo, qui dubitat an

duodecima hora insonuerit. p. 339. n. 115. Jejunium an violet, qui uno prandio nimis ventrem onerat. p. 334. n. 70. & seqq. A Jejunio per dispensationem debet absolvi, qui jejunii diebus magis carnis stimulis vexatur. p. 335. n. 79. Jejunii die qui pluries parum edit, lethaliter peccat, si omnes portiunculae simul junctae parvitas quantitatem excedant. ibid. n. 82. Die Jejunii saepe manducans, an plura peccata committat. ibid. n. 83. Et utrum saltem venialiter toties delinquat, quoties cibum sumpserit. ibid. n. 84. Jejunium frangens materialiter absque peccato, tenetur pro residuo diei jejunare. p. 336. n. 86. Jejunii die qua hora cibum sumendus. ibid. n. 87. Jejunii diebus toties graviter peccatur, quoties carnes eduntur. p. 338. n. 103. Si Jejunii ratione esus carniarum prohibeatur, lascivina non continentur. ibid. n. 107. De jejunio sive abstinentia, quae Litaniarum tempore observatur. p. 339. n. 108. Cum Jejunio Ecclesiastico est incompatibilis esus carniarum, ita ut dispensatus ad edendas carnes non teneatur ad jejunium. p. 340. n. 116. Jejunare licet etiam cum detrimento salutis corporalis. p. 327. n. 18. Jejunabant quondam Christiani ex praeepto quarta & sexta feria per annum. p. 330. n. 44. Imago. Imagines majorum suorum domi habere, quibus licebat apud Romanos. p. 193. n. 155. Imperium. Imperium merum quid sit, unde dicatur, & in quos gradus dividatur. p. 153. n. 2. Imperium mixtum definitur: quare sic appelletur, & quot sint ejus gradus. ibid. n. 3. Imperium Monarchicum. Imperium quando a Persis in Graecos translatum. p. 255. n. 101. & seqq. Indictum. Indictum ad torturam sufficiens non est quod cadaver occisi praesente aliquo sanguinem effundat. p. 196. n. 7. Indictio. De Indictionibus, remissive. p. 267. n. 14. Indus. Indi, illibata libertate, vendi dicuntur, cum damnantur, ut pro certa mercede inviti in officina pannorum ad tempus deserviant. p. 117. n. 15. Industria. Industria personae praesumitur electa ex gravitate causae commissae. p. 159. n. 43. Infamia, & Infamis. Infamia juris aufert Beneficia, & munera obtenta. p. 30. n. 20. Infamia facti semel contracta nullo remedio deleri potest. ibid. Infamia testamenti factionem non adimit. p. 36. n. 75. Infamis non rejicitur a majoratus successione. p. 55. n. 38. Infamibus dignitatum januae sunt clausae. ibid. Innocens. Innocentem enecare non licet adhuc pro totius populi salute. p. 200. n. 10. Quod verum est directe, secus indirecte. ibid. n. 11. Instrumentum. Instrumentum aliquando ad perfectionem, aliquando

& Verborum.

quando ad probationem actus conficitur. p. 95. n. 10. In Instrumentis publicis tempus, qui conficiuntur, exprimi debet: secus in privatis. p. 304. n. 7. Interdictum. Interdictum, Unde vi, nisi possidenti non conceditur. p. 132. n. 27. Interesse. Interesse alterius interesse non debetur: quod limitatur. p. 4. n. 23. Interesse damni emergentis, aut lucri cessantis omni jure supra fortem creditoribus capere licet. p. 40. n. 1. Servatis conditionibus, de quibus remissive. ibid. n. 2. Interesse damni emergentis, & lucri cessantis non potest de jure communi excedere sortis quantitatem. p. 42. n. 20. Interesse debetur in utroque foro post moram: non antea, nisi ita convenerit. p. 43. n. 31. Interesse nomine promissa a principio quantitas non debetur, nisi quatenus creditor damnum sensisset, aut lucrum amisisset probetur. ibid. & seq. n. 34. Quid si ex more regionis quantitas pro interesse sit certa. ibid. n. 35. Intestatus. Intestatum quem decedere quibus modis contingat. p. 350. n. 52. Intrusus. Intrusus in beneficialibus quis censeatur. p. 133. n. 35. & seqq. B. Joannes Chryostomi scripta & vita. p. 276. n. 18. D. Joannes Damascenus. B. Joannes Damascenus qua aetate floruit. p. 298. n. 81. Josephus. Josephus de antiquitatibus Hebraeorum reprobatur. p. 214. n. 10. Judaei. Judaei non licet sceleri dare. p. 14. n. 112. Judaei facinorosi possunt per Ecclesiasticam potestatem coerceri. ibid. n. 113. Judex, & Judicium. Judex laicus punire valet delicta jure naturali prohibita, etsi nulla lege Principis saecularis vetentur. p. 28. n. 4. Nequit animadvertere in sceleratores, ubi usurae publice permittuntur. ibid. Potest exequi poenas stabilitas regis constitutionibus in haereticos, aut illicitas nuptias contrahentes, etsi causae cognitionem non habeat. p. 29. n. 9. Judex laciis an teneatur supersedere in causa exequativa propter usurarum exceptionem? ibid. n. 10. Non potest mandare executioni testamentum manifesti usurarii, qui nec restituit, nec cavit, & per censuras compelli potest, ne ulterius procedat. p. 37. n. 78. Judicem dandi potestas a quo concedatur. p. 160. n. 51. A Judice dato appellatur ad eum, qui dedit: sed mandata jurisdictione, ad mandantem non provocatur. ibid. Judex qui praegnantem ream mordiderit, puniri debet. p. 200. n. 1. Judex in propria causa nullus est idoneus. p. 202. n. 24. D. de Faria Nova Addit. ad Covar. Tom. II.

Judex plectetur, qui modo insolito reum interficiendum iusserit. p. 203. n. 2. Judex non potest modum ultimi supplicii lege praescriptum immutare. p. 204. n. 5. Judiciales actus an valeant, si diebus festis fiant. p. 322. n. 74. Judicia Dei semper justa sunt censenda, quanvis ratio eorum nos lateat. p. 209. n. 9. Julianus Imperator. Julianus Imperator multis de causis Apostata cognominatur. p. 228. n. 6. Plura adversus fidem Catholicam perpetravit. ibid. n. 7. Acriter persequebatur Christianos. ibid. n. 8. Sacrificiorum impiorum sanguine corpus abluat, ut Baptismi abterfionem obliteraret. ibid. Julianus quem impietatis praeeptorem sortitus fuerit. ibid. n. 9. Fuit Clericus & Monachus, & quare. ibid. n. 10. Post desertam Fidem Catholicam se Christianae Religionis professorem simulabat. p. 229. n. 12. Julianus Christum ignominiae causa Galilaum vocabatur. ibid. n. 12. Signum S. Crucis de labaro tolli praecipit, cujus loco imagines idolorum collocavit. ibid. n. 14. Julianus quando & quomodo occubuerit, & a quo percussus fuerit. ibid. n. 15. Quandiu imperaverit. ibid. n. 16. Quibus vitiis deturpatus, quibusque virtutibus praeditus. ibid. n. 17. Julianus moriens impia verba protulit in Christum. ibid. n. 18. Julianus vaticiniis deceptus. ibid. Sub Juliano Catholici militiae adscripti sunt. p. 231. n. 25. Julianus omnem conatum adhibuit, ut Christianos, maxime milites, ad idolorum cultum traheret. ibid. n. 27. B. Julitta. De B. Julittae, & Quirici martyrio. pag. 282. n. 67. Julius Africanus. De Julii Africani operibus. p. 298. & seq. n. 82. Juramentum. Juramentum iniquitatis vinculum esse non debet. p. 26. n. 91. Juramento unius aliquando statur in judicio, etsi de ipsius utilitate tractetur. p. 32. n. 36. Jurisdictio. Jurisdictio delegata, re integra, delegantis obitu expirat. p. 125. n. 20. De Jurisdictione, mero, ac mixto imperio, & quomodo inter se distinguantur, remissive. p. 153. n. 1. Jurisdictio in genere, & in specie definitur, & in quos gradus distribuatur. p. 154. n. 4. Jurisdictioni simplici cohaeret aliquid imperii, seu coercionis, quod ad illius exercitium necessarium desideratur. ibid. Jurisdictio contentiosa extra territorium adhuc in subditos nequit exerceri: secus voluntaria. p. 157. n. 31. Ampliatur. ibid. n. 32. Jurisdictionis voluntariae actus sunt extrajudiciales. ibid. n. 31. Non postulant tribunal sed auctoritatem duntaxat Superioris. ibid. n. 30. Jurisdictio voluntaria etiam in alieno territorio potest prorogari. ibid. n. 31. Jurif.